

SOBRE L'ENQUESTA DEL LLIBRE «EL JOVENT OPINA. LLENGUA I ENSENYAMENT ALS INSTITUTS PÚBLICS DE CATALUNYA»

Sessió a càrrec de Blanca Serra i Josepa Huguet (10 de juny de 1994)

Les autores presentaren les motivacions, el desenvolupament i els resultats d'una enquesta passada l'any 1991, a 3.340 estudiants de 34 centres de secundària, en tres zones, l'àrea industrial, «l'àrea catalanitzada» i Barcelona-ciutat.

Motivació. La paradoxa aparent és que un grau més alt d'aprenentatge del català no comporta necessàriament un ús més ampli. La catalanització és impulsada pel professorat i, per tant, el context del barri no afecta l'abast de la catalanització. Els centres són prou representatius del país perquè els alumnes hi van per raons simples de veïnatge. Hi ha força contacte amb el professorat.

Desenvolupament. Es triaren els centres mitjançant la xarxa de relacions dels autors del treball. Els joves enquestats, nascuts entre 1971 i 1974, van anar al parvulari quan el català començava a ésser reconegut. Normalment el grup de companys d'estudi i d'amics dels joves no és el mateix perquè es tracta de centres públics on l'agrupament no és voluntari.

Resultats. Poca gent té dues llengües a la família. La hipòtesi que traspuja de la recerca és que hi ha una gran fidelitat a la llengua que han après dels pares. Només en el decurs de les relacions amb una parella, els joves adoptarien una altra llengua principal. S'observa una gran inseguretats en l'ús escrit del català. Es bilingüïtzen més aquells castellanoparlants que són minoritaris en la zona de residència.

En el debat, F. Vallverdú assenyala, tot matisant aquesta inseguretats lingüística dels joves, que la catalanització escolar s'ha anat introduint molt a poc a poc de manera que en els joves encara se'n manifesten els dèficits. E. Boix suggereix que aquesta inseguretats deu veure's augmentada pel pes de visions puristes de la llengua en l'ensenyament. J. Huguet conclou que hi ha moltes expectatives de creixement del català a secundària que no s'han vist acomplertes. Les actituds envers el català són positives però no es reflecteixen en l'ús. No hi ha hagut un seguiment sistemàtic de la catalanització escolar. Per exemple, la inspecció ha estat heretada del franquisme. Cal doncs –continua Huguet– que minories actives continuïn de manera creativa i dinàmica promovent el català. Actualment els projectes lingüístics de centre no tenen pautes clares per seguir. Aquesta catalanització escolar hauria d'anar lligada a la qualitat educativa.

EMILI BOIX FUSTER